

2679

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΕΥΧΗ
ΤΗΣ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ

ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΤΩΝ

ΒΛΑΧΕΡΝΩΝ

Ἐκδίδεται ὑπὸ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τύποις Ἀντῶν Σακαγιάν
Γαλατᾶ Κουρσεύμ Χάν ἀρ. 7

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αὕτη ἡ εὐχή εὐρέθη εἰς τὸν ἅγιον τάφον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἡξεύριτε ὅποιος διαβάξει αὐτὴν μίαν φορὰν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν βαστᾶ ἐπάνω του δὲν φοβεῖται νὰ ἀποθάνῃ μὲ κακὸν θάνατον, οὔτε εἰς ποταμόν, οὔτε εἰς θάλασσαν, οὔτε ἀπὸ τὸν ἐχθρόν του, κρᾶζωντας τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς Παναγίας. Ἀκόμη ἔχει καὶ ἄλλην χάριν ἡ γυναῖκα ὅπου δὲν ἔμπορεῖ νὰ γεννήσῃ, νὰ διαβάσῃ τὴν εὐχὴν ταύτην, τῆς πέμπει τὸ παιδίον· ἀκόμη ἔχει καὶ ἄλλην χάριν· εἰάν πειράζεται τις ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ του παίρνει τὸ δίκαιόν του· ἀκόμη ἔχει καὶ ταύτην τὴν χάριν· ὅστις τὴν διαβάξει καὶ τὴν βαστᾶ ἐπάνω του, τρεῖς ἡμέρας πρὶν τοῦ θανάτου του θέλει ἰδεῖ τὴν Παναγίαν εἰς τὸν ὕπνον του· ἀκόμη ἔχει καὶ ἄλλην χάριν· ὅποιος τὴν διαβάξει εἰς ἀσθενούντας τῆς ὥρας ὑγιαίνει. Ταύτην τὴν εὐχὴν τὴν ἔφεραν ἀπὸ τὸν τάφον τῆς Παναγίας εἰς πίστωσιν καὶ βεβαίωσιν ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, εἰς βοήθειαν τῶν δούλων τῆς Ἀμῆν.

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Θεοτόκε Παρθένε, εὐλογημένη Μαρία, κεχαριτωμένη Δέσποινα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες, τὸν μονογενῆ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τῶν ἀποστόλων λαμπρότης τῶν προφητῶν συναξίς, τῶν μαρτύρων ἐκκλησία, τῶν χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, σκέπασόν με Παρθένε Μαρία, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Ἀγγέλων καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου καὶ βοήθησόν με τὸν δούλόν σου ἀπὸ πάντα πειρατμῶν, ὅπου μέλλει νὰ μού ἔλθῃ καὶ μὴ μὲ ἀπορρίψῃς, ὦ Παρθένε Μαρία. Βοήθησόν με, Κυρία τοῦ κόσμου, τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ὅπως ἔλθῃ ἡ ταπεινὴ μου ψυχὴ μέσα εἰς τὸν Παράδεισον, ἔμπροσθεν εἰς τὸν ἀδέκαστον θρόνον τοῦ Υἱοῦ σου, ὅταν ἔλθῃ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς φρικτῆς αὐτοῦ παρουσίας καὶ νὰ ἀκούσω τὸ « Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ». Ναί, Δέσποινα τοῦ κόσμου, δώρησόν μοι τοῦ ταπεινοῦ δούλου σου τὸ ζητούμενον, ἵνα εὐχαρίστως δεξαίω τὸ δῶμα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐλεημονήτρια τῶν χριστιανῶν καὶ βούθεια αὐτῶν· διὰ σὲ χαίρουσιν Ἄγγελοι, δουλεύουσιν Ἀρχάγγελοι· χαῖρε τῶν λυπημένων παρηγορία καὶ τῶν τυφλῶν βακτηρία, βοήθος καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν δούλων σου. χαῖρε θρόνε ἁγίε, καθέδρα τοῦ Ἰψίστου· χαῖρε παλάτιον τερπνὸν τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε θυμιατήριον χρυσοῦν τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε Μαρία Δέσποινα χρυσοπλοκώτατε πύργε, ἡλιοσταλακτε θρόνε τοῦ Βασιλέως καὶ παναμώμητε Δέσποινα· τὸν βασταζόντα καὶ τιμῶντα τὴν εὐχὴν ταυτην, φυλάξον ὑπὸ τὴν σκέπην σου. « Εἰς χεῖρας σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμα μου· καὶ Ἐάν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν οὐ μὴ εἰσελθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ». Ὁ Μαρία Παρθένε καὶ παναμώμητε Δέσποινα, στύλε καὶ ἑδραίωμα τῆς πίστεως. Χαῖρε ἀνανδρε μητὴρ καὶ ἀμώμητε Δέσποινα, ἡ βαστάσασα τὸν βασταζόντα τὸ πᾶν, τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ἐν τῇ ἀγχνάντῳ καὶ ἀσπίλῳ καὶ ἀρυπάρῳ σου μήτρη. Σὺ γενοῦ βοήθος καὶ ὑπερασπιστὴς τοῦ δούλου σου καὶ φυλάξον αὐτὸν ἀπὸ παντὸς κακοῦ ὅς αὐτῷ ἔτῃ πολλά· χάρισον αὐτοῦ ὡς

τῷ Ἰεζεκιήλ, καὶ πλήθυνον αὐτοῦ τὴν ζωὴν ἵνα ὑμνη
καὶ δοξάζῃ Σε εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν

Ὡ Δέσποινα τῶν ἀγγέλων, καὶ Κυρία τοῦ κόσμου,
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν. Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος
μετὰ σοῦ· ὦ Κυρία τῶν κυρίων καὶ Ἁγία τῶν Ἁγίων,
τιμιωτέρα τῶν Χερουβίμ καὶ τῶν Σεραφίμ, σκέπε φύ-
λαττε τοὺς δούλους σου· χαῖρε Στάμνε πάγχρυσε, χαῖ-
ρε Μαρία παρθένε βοήθεια τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὄρος ἀ-
λατόμητον· χαῖρε παλάτιον τερπνὸν τοῦ πάντων Βασι-
λέως, χαῖρε τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Πατριαρχῶν τὸ
ἄνθος· Ὡ Μαρία Παρθένε, βοήθητον τὸν δούλον σου.
Τῶν οὐρανῶν ἐσκεπάσθησαν τὰ νέφη εἰς τὸ ὄνομα τῆς
ἀγίας Τριάδος. Περιζώσέ με τῷ τιμίῳ καὶ ζωοποιῷ
Σταυρῷ καὶ κίνησον τὴν ὁδόν μου. Ἅγιοι Ἄγγελοι καὶ
Ἀρχάγγελοι Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, καὶ ἅγιε Ἄγγελε
ὁ φύλαξ τῆς ψυχῆς μου βοηθήσατε τον δούλον σας.

Ἄγνη κόρη Πανάχραντε, Παρθένε Θεοτόκε Δέσποι-
να, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν ἀπηλπισμένων, Κυρία μου ἡ-
λιοδοξε καὶ ὑπεράγαθέ μου, ὑψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν
ὑπερκαθαρωτέρα ἡλιακῶν μαρμαρυγῶν ἀκτίνων λαμ-
πηδόνων· τιμιωτέρα Χερουβίμ, καὶ ἀσυγκρίτως τῶν Σε-
ραφίμ· πάντων τῶν Προπατόρων ἐλπίς καὶ Προφητῶν
ἡ δόξα, τῶν Ἀποστόλων καύχημα καὶ πάντων τῶν
Μαρτύρων, Ὁσίων ἀγαλλίαμα καὶ ἀσκητῶν ἡ δόξα,

τοῦ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ τὸ κλέος, τοῦ Ἀ-
αρῶν καὶ Μωσῆ καὶ Γεδεών ὁ κόπος, Ἱεραρχῶν ὀμή-
γυρις καὶ πάντων τῶν ἁγίων θυμιατήριον χρυσοῦν, λυ-
χνία φωτοφόρε, ἡ στάμνος ἡ βαστάσατα τοῦ οὐρανοῦ
τὸ μάννα, ἡ κειωτὸς ἡ ἀληθής, ὁ θεϊότατος νόμος, Παν-
τάνασσα πανύμνητε, ἀγιώτατε Θρόνε, παραμυθία πά-
ναγνε, ἡ Βλαχέρνασα μου καὶ ὁδηγήτρια πατῶν, ὑπε-
ραγία Κόρη, ὦ βάτε ἀκατάφλεκτε, εὐρύχωρον χωρίον,
καὶ ράβδος ἡ βλαστήσατα τοῦ Ἀαρῶν· ἐκείνου ράβδος
ἐδείχθη ἀληθής καὶ ἄνθος ὁ υἱός σου, ἐκ ρίζης ἀνεβλα-
στησε Δαβὶδ καὶ Σολομῶντος, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
καὶ Δεσπότης ὁ ὑψιστος Παντοκράτωρ· μόνη ἐγέννησας
τὸν Λόγον, πρὶν τόκου καὶ μετὰ τόκον Παρθένος· τὰς
κλεῖς σου παρασάλευσε Θεὸς ὁ ποιητής μου, ὁ ἐκ νη-
δύος σαρκωθείς ἀνευ σπορᾶς, Παρθένε, καὶ κατεπλάγη
Θεῷ Χριστῷ τῷ Υἱῷ σου. Σὺ βοήθης ἀμαρτωλῶν, καὶ
τῶν ἀβοηθήτων χειμαζομένων. Σὺ λιμὴν καὶ παρηγο-
ρία κόσμου, φυλακωμένων ταχῆα ἐλευθέρια· Σὺ ὄρα-
νῶν ἀντίληψις καὶ λύτρον αἰχμαλώτων. Σὺ τῶν νο-
σοῦντων ἰατρός καὶ σωτηρία κόσμου. Σὺ πάντων μὲν
τῶν μοναστῶν στερῶμα καὶ κοσμικῶν ἐλπίδα. Σὺ τῶν
χτηρῶν ὑπομονή, ἀντίληψις καὶ σκέπη. Σὺ τῶν παρθέ-
νων καύχημα στέφανός τε καὶ τέρψις. Κόρη σιμνή καὶ
Δέσποινα Βασίλισσα Κυρία, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τὰς Σὰς

σκέπασον, φύλαξόν με, μὴ κατ' ἐμοῦ ὁ μυαρός ἐχθρός μου ἐπαρθῆ, Ἐλέησον με τὸν πτωχόν, τὸν βιβορβορωμένον τὸν παροργίσαντα ἐκὼς ἐν ἀμαρτίαις πλεισταῖς τὸν ποιητὴν μου καὶ Θεόν, τὸν κριτὴν καὶ πλάστην. Σὺ γάρ μου πάντα γινε λιμὴν βόηθός καὶ προστατῆς, καὶ ὄλος κείμαι Δέσποινα ὑπὸ τὴν Σὴν σκέπη, προσπίπτων Σοι πανυμνητε ἱκετικῶς βοῶ Σοι, παρακαλῶ Κυρία μου μετὰ πολλῶν δακρύων, μὴ ὁ γλυκύς μου Ἰησοῦς καὶ πάντων ὁ ζωοδότης διαπολλῶν ὧν ἔπραξα ἐκκόβει με ἀμαρτιῶν.

Παρακαλῶ δὲ πάντα γινε ἔλθειν ἐν τῷ Χριστῷ μου καὶ εἰσελθεῖν ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐκείναις τῶν δικαίων, ἔνθα οὐκ ἔστι δάκρυα, οὐ θλίψις, οὐδὲ λύπη, οὐ βάσανος, οὐδὲ στανοχωρία· ἀλλὰ χαρὰ ἀπλήρωτος, ἀπολαυσις δικαίων καὶ τέρψις, ἀληκτος ζωὴ μὴ ἔχουσα ποτὲ τέλος, ἀλλὰ τρυφή καὶ ἀγαλλίασις, δόξα καὶ λαμπρότης, πληρῶσον τὸ πτόμα μου χάριτος γλυκυτάτης, καὶ φώτισόν με τὴν ψυχὴν, ὦ Κεχαριτωμένη, καὶ κίνησον τὰ χεῖλη μου καὶ γλώσσαν τοῦ ὑμνεῖν σε μετὰ ψυχῆς χαρμοσύνου καὶ προθύμου καρδίας τὸ ἀγγελικόν ἐκεῖνο καὶ ὑμνωδὸς μέλος ὁ Γαβριὴλ ἐρθέξατο πρὸς Σὲ παρθενομήτορ' ἀξιώστον τὸν δούλον σου τὸν ταπεινόν Παρθένε, τοῦ λυτρωθῆναι τῶν παθῶν καὶ πάσης ἀμαρτίας. Χαῖρε Δέσποινα ἡ κεχαριτωμένη, χαῖρε μακαριωτάτη ἐν γυναιξί Παρθένε, χαῖρε φωστὴρ ὑπέρφωπε παρθενομήτερ Κόρη

χαῖρε ἡ τέξασα λαμπρὸν τῶν πάντων Βασιλεία, χαῖρε Κυρία Δέσποινα ὑψηλοτέρα πάντων, χαῖρε εἰρήνη καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου σωτηρία, χαῖρε Μαρτύρων καλλονὴ ὕμνος μονάζόντων, χαῖρε περιφανέστατε Ἱεραρχῶν ὁ κόσμος, χαῖρε τῶν ὑμνογράφων πάντων· χαῖρε ἡ λυτρωταμένη με θανατικοῦ μεγάλου· χαῖρε ἡ ρυσαμένη με σεισμοῦ φοβερωτάτου, χαῖρε τὸ περιβόλκιον καὶ περιδέξιον τῆς οἰκουμένης θαῦμα, χαῖρε τὸ ἐντρύφημα τῶν γηγενῶν ἀπάντων, χαῖρε παράδεισε τρυφῆς καὶ ἀθανασίας, χαῖρε τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τῆς ἄνω βασιλείας, χαῖρε τὸ τεῖχος τῶν πιστῶν καὶ σωτηρία πάντων, χαῖρε λιμὴν ὁ εὐδὸς χειμαζομένων ρύστης· χαῖρε τὸ ἀκίνδυνον τῶν τεθνεώτων πάντων, χαῖρε ἀγίου Πνεύματος πηγὴ ἐσφραγισμένη, χαῖρε τὸ καύχημα ἡμῶν τῶν ταπεινῶν σου δούλων· χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα καὶ καταρύγιον ἀμαρτωλῶν ἀπάντων· χαῖρε τὸ ἰλαττήριον τῶν καταπατομένων· χαῖρε παρισταμένη με ἐν ᾧρα κριτηρίου· χαῖρε ὑπερένδοξε θρόνε τοῦ ποιητοῦ μου· χαῖρε ἀγνή πολυφωτε ἡμέρα φωτισμοῦ μου· χαῖρε ἀγνή ἡ δράκοντος τοῦ ἀρχεκάκου κάραν συντρίψασα καὶ εἰς ἄδην ρίψασα τοὺς πεπλανημένους· χαῖρε δι' ἧς ἡ πολλὴ χαρὰ τοῦ κόσμου γέγονεν· χαῖρε τὸ κλέος καὶ ἡ πρόξιος παντὸς ἀγχθοῦ· χαῖρε πανύμνητε ἡμῶν σκέπη καὶ προστασία· χαῖρε τὸ σκῆπτρον Δέσποινα πιστῶν τῶν

βασιλειῶν· χαίρει ἡ δίδουσα δύναμιν τῶν αὐτοκρατόρων·
χαίρει ἡ δόξα καὶ χαρὰ τῶν ἱερέων πάντων· χαίρει τὸ
ἀνοικτήριον τῶν πυλῶν τοῦ Παραδείσου· χαίρει ἡ λύπην
παύσασα καὶ χαρὰν χορηγοῦσα· χαίρει ἡ παύσα-
σα λύπην τῶν θλιβομένων· χαίρει ἡ κλεις τῶν οὐρα-
νῶν τῆς Χριστοῦ Βασιλείας· χαίρει λιμὴν ἀχείμαστε·
ἐλπίς βεβαία κόρη· χαίρει πάντων ὁ βοηθὸς Κυρία μου
Παρθένε· χαίρει φῶς ὑπέρλαμπρον τὸ φωτίζον τὸν κό-
σμον· χαίρει μητέρα τοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος
χαίρει ἡμῶν τῶν γηγενῶν σκέπη, χαρὰ καὶ δόξα· χαίρει
τὸ Ἰνδὸν φέρουσα ὄχουμένων ἐλπίδα· χαίρει ἡ τὸν ἀχώ-
ρητον χωρήσασα ἐν μητρὶ· χαίρει ἡ γαλουχήσασα Χρι-
στὸν υἱὸν ζωοδότην, τὸν πανοικτίρμονα Θεὸν αὐτὸν τὸν
πλαστοουργόν μου· χαίρει τρυφῶν ὁ γλυκασμὸς καὶ τρο-
φεύς τῶν ἀπάντων φιλάνθρωπε οἰκτιρμῶν τοῦ παντοκρα-
τορὸς μου, ὡς πρέπει δόξα καὶ τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν
τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὅλην ἀποθέμενοι

Παναγία Δέσποινα ὑπὸ τὴν σκέπην σου πάντες θερ-
μῶς σοὶ προσπίπτομεν καὶ παρακαλοῦμεν σε οἰάναξις,
πρόσθασεν λύτρωσον ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους, ἀπὸ πά-
σης περιστάσεως καὶ ἀπὸ θάνατον τὸν ἐξαρνηκὸν καὶ

πανόλεθρον, εἶδμεν ὅτι δύνασαι πάντα ὅσα θελεῖς καὶ
βούλῃσαι. Δέσποινα τοῦ κόσμου, βασίλισσα Κυρία τοῦ
παντός χαριτωμένη, ἐπάκουτον τῶν παρακαλούντων σε.

Παναγία Δέσποινα, καὶ προτάτριά τοῦ κόσμου· Ἄγ-
γελοι Ἀρχάγγελοι, Ἀποστόλων δωδεκάς, Θεοτύλλεκτη
τοῦ Χριστοῦ Πρόδρομε Ἰωάννη μακάρι, ἀθλοφόροι τετ-
σαράκοντα. Στέφανε πρῶταθλε, Βίκτωρ καὶ Μηνᾶ καὶ
Βικέντιε, Θεόδωρε, Δημήτριε καὶ τροπαιοφόρε Γεώργιε
σὺν Ἀθανασίῳ, Βασιλείῳ Γρηγορίῳ. Χρυσόστομε σοφὲ
σὺν Νικολάῳ προσευσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΥΧΗ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΗ

Εἰς τὸν Ὑπεράγαθον καὶ Πανοικτίρμονα
ΘΕΟΝ καὶ ΚΥΡΙΟΝ

Οἶδα Κύριε, ὅτι τὸ πλῆθος τῶν ἀκαριῶν μου ἐστὶν ἀπειρον
καὶ οὐδὲ δύναμι τῆ Σῆς προβλέψαι γρηγορήσει, ἀλλ' οἶδα καὶ
τὸ Σιν εἶλεος ὑπεράπειρον, καὶ ὡς πέλαγος ἔχεις μακροθυμίαν,
καὶ ἄβυσσον ἀγαθότητος καὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῆ πο-
νηρία νενίκηκα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοὺς Σοὺς οἰκτιρμούς ὑπερέβα-
λον, οὐδὲ τὰ σπλάγγνα τῆς Σῆς ἀπέκλεισας συμπιεσίας, οὐδὲ
τοὺς ἀενάως ρίνοντας τῆς Σῆς φιλάνθρωπίας ὄχτους ἐπέξη-
ρανα· κἄν γὰρ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν πλῆθυνθῶσιν ὑπὲρ τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὴν ψάμμον τὴν παρὰ τὸ γαῖλος τῆς θαλάσσης
ὄμως, παρὰ τοσοῦτον τῆς Σῆς ἤττονται πραότητος καὶ ἐπιεικείας

παρ' ὅσον καὶ τὰ κατορθώματα ἡμῶν ἀπολείπεται τῆς δικαιοσύνης Σου. Διὸ θαυρῶν τῷ ἔλεει Σου προσέρχομαι Σοι μετὰ φόβου καὶ τρόμου δειόμενος, ὡς ἄσωτος, ἦτοι Σοὶ ἤμαρτον, ἔκουσίως ἢ ἀκουσίως, ἐν λόγοις καὶ διαλογισμοῖς γνώσει τοῦ χεῖρωνος καὶ ἀγνοίᾳ, ὅτι ἐν διανοίᾳ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν πάσῃ μου τῇ ἡλικίᾳ πάντα μοὶ συγχωρήσῃ, πάντα μοὶ ἐξαλείψῃ, χεῖρωνά μοι ἀνθεῖναι ἀναμαρτησίας καὶ καθαρότητος. ἤμαρτον ὁμολογῶ, ἐπλημμέλησα, οὐκ ἀρνούμαι τὰς ἐὰς ἐντολάς, τὰ κρίματα καὶ δικαιώματα ὑπερεΐδον, ἐξοκολουθοῦσα τῷ πλάνῳ καὶ ἀποστάτῃ ἐχθρῷ, ὑπετάγην τῇ σαρκὶ καὶ πάθεισιν ἐδουλώθην, τοῖς πάθεισιν ἐδουλώθην ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἐργαστήριον γενόμενος πάσης ἀκαθαρσίας, οὐκ ἔχω τὸν χαρακτήρα τῆς Σῆς εὐλόγος καθαρὸν καὶ ἀπραποίητον, οὐκ ἔχω τὴν σφραγίδα ἀσάλευτον τοῦ Θεοῦ βαπτίσματος, διέφθειρα τὴν πρώτην πλάτην καὶ τὴν δευτέραν, πάντα συνέχαι πάντα ἐμόλωνα τοῖς καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν παραπτώμασιν, ὁμολογῶ ἑμαυτὸν ὑπεύθυνον τῷ οἰωνίῳ παρὶ, καὶ τῷ ἀκοιμήτῳ σκόλλῃ, ἀνακινῶ ἑαυτὴν πάσης φρικτῆς τε καὶ χαλεπῆς κολάσεως, οὐ περιμένα τὴν ἀπόρριψιν τῆς κρίσεως τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, ἦτις τοὺς πατ' ἐμέ ἀμαρτωλοὺς εἰς γέννησιν περὶπέμπει, παρ' ἑαυτοῦ κατακρίνομαι, κἀθῆνται μοι οἱ μνηματῶν ἀμαρτημάτων σφοδραὶ καὶ περὶχόγγυστοι ἐλεγχοί, οἱ δεινοὶ κατήγοροι προσφέρουσι γεγραμμένα τὰ ἔργα μου, ἀπαιτοῦσι τὰς δίκας, ἔλκουσι, ὡς ἀπὸ βήματος ἐπὶ τὰς βασάνους ὁ βοηθῶν οὐδεὶς ὁ συνηγορῶν οὐδέμου· τί ποιήσω λοιπὸν πρὸ τῆς ὥρας ἐλείψεως καταδικαζόμενος, ἐπειδὴν τὴν τῆς κρίσεως ἡμέραν ἐξετάζομαι, πρὸ τίνος δικαιωθήσομαι, εἰ παρ' ἑαυτοῦ ἐξασθηνούμαι, τίς με συναντιλήψεται, τίς μοι ἀκαλύψει τὰ

ἀνακακαλυμένα καὶ τὰ εἰς φῶς κείμενα καὶ βλεπόμενα ὑπὸ μυριάδων ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀπερ' ἐν οἰκίᾳ διεπραξάμην ὁ τρισάθλιος; οὐδὲν, οὐδὲν ἐστὶ τὸ δικαιοῦν με τὸν ἄθλιον, εἰμὴ τὸ Σὸν ἔλεος καὶ τὸ Σὸν φιλόανθρωπον, καὶ τὸ παρὰ τῆς κρίσεως ἑμαυτὸν κατακρίνειν καὶ στηλιτεύειν τὰς ἐμὰς ἀνομίας καὶ ἀμαρτίας. Σὺ γὰρ εἰπὼν διὰ τοῦ Προφήτου· λέγε σὺ πρῶτον τὰς ἀμαρτίας σου, ἵνα δίκαιωθῆς· ἀρα γὰρ καὶ ἐμοὶ ἐξαγορευόντι τὰς ἀνομίας μου Σοὶ τῷ Κυρίῳ, ἀφείσεις τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου, καὶ ἀθωώσεις με, ἔχων πρέσβην ἀξιόχρεων εἰς δυσωπίαν, τὴν Παναγίαν καὶ παναμώμητον καὶ πανυπεράγαθον Μητέρα Σου, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῆς ἡμετέρας φύσεως ἔγω πρεσβεύτριαν. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΥΜΝΟΣ ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΠΑΝΑΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ

Τὴν Τρισυπόστατον Θεότητα δοξάζομεν Πατέρα
Ἄναρχον Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον οὐτιότητος μονάδι
ἡνωμένην Σὲ προσκυνοῦντες τῶν πταισμάτων συγχω-
ρήσεως καὶ τῆς δόξης σου τυχεῖν ἠξιώθημεν ὅπως ψάλ-
λομεν Δόξα σοὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἄναρχε Θεαρχία, Πάτερ Λόγε καὶ Πνεῦμα Τριάς
ἡ ὁμοούσιος φύσις ἡνωμένη ὡς ὁ ὁ μόνος Θεός καὶ διαιρου-
μένη ἐν τρισὶν εἰδέσιν ἡ μόνῳ σου τῷ λόγῳ γεγονυῖα
κτίσις σοὶ τῷ κτίστῃ κραζει:

Δόξα τῷ τρισυποστάτῳ· δόξα τῷ μόνῳ ἀδιαιρέτῳ·
δόξα τῷ Πατρὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι· δόξα
τῇ μιᾷ τρισηλίῳ Θεότητι· δόξα τῇ σῇ ἀπορρήτῳ σοφίᾳ·
δόξα τῇ σῇ τοῦ παντός προμηθείᾳ· δόξα Πατρὶ τῷ μὴ
γεννηθέντι· δόξα Υἱῷ τῷ γεγεννημένῳ· δόξα προβλητῷ
Παναγίῳ τε Πνεύματι· δόξα τῇ μιᾷ ἐν Τριάδι Θεότητι·
δόξα Πάτερ παντοδυναμι τῶν ἀπάντων ποιητᾷ· δόξα
λόγε ζωοπάροχε τῶν ἀνθρώπων λυτρωτᾷ· δόξα Πνεῦμα
τὸ Θεῖον τὸ πληροῦν πάσαν κτίσιν· δόξα Θεὲ τῶν ὅλων
ὑπερουσίε φύσις· δόξα Τριάς ὁμοούσιον κράτος· δόξα
Μονάς τρισυπόστατον κάλλος· δόξα τῷ φωτί σου τῷ τρι-
σηλίῳ· δόξα τῷ φέγγει τῷ τρισακτίνῳ· δόξα τῇ σῇ
ἀπείρῳ λαμπρότητι· δόξα τῇ σῇ ἀύλῳ φαιδρότητι· δό-

ξα τῷ σῷ ἐνθέῳ βουλήματι· δόξα τῷ σῷ ἀφράστῳ
προστάγματι· δόξα τῇ σῇ θεϊκῇ ἐργασίᾳ· δόξα τῷ
πάντα δῆμιουργοῦντι· δόξα τῷ πάντα ζωογονοῦντι·
δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ τῶν ὅλων· δόξα τῷ μόνῳ ἀκατα-
λήπτῳ· δόξα σοὶ Τριάς ἐν μονάδι Θεότητος· δόξα σοὶ
μονάς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν· δόξα τῷ συνανάρχῳ ἐκ
πατρὸς γεννηθέντι· δόξα Πατρὸς τῷ θεῷ προβλήματι·
δόξα τῷ πάντα πεποιηκότι· δόξα τῷ συμπασαν ἐκ-
πληροῦντι· δόξα τῷ Θεῷ τῷ δεσπόζοντι πάντων· δόξα
κυρίῳ τῷ ἀπροσίτῳ· δόξα τῷ μόνῳ ἀδιαιρέτῳ παντο-
δυναμῳ· δόξα τῇ σῇ τοῦ παντός Θεαρχίᾳ· δόξα τῇ σοὶ
θεϊκῇ δυναστείᾳ· δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ τῷ ὄντι· δόξα
τῷ μόνῳ Ἀθανάτῳ· δόξα Πατρὶ τῷ κτίσιν ποιήσαντι·
δόξα Υἱῷ τῷ κόσμῳ συνέχοντι· δόξα πνοῇ ἐν ἣ πάντα
τηρεῖται· δόξα μιᾷ Θεαρχίᾳ Τριάδι· δόξα Πατρὶ μου
τῷ φιλανθρώπῳ· δόξα Θεῷ μου τῷ φιλευτπλάγχθῳ·
δόξα ἐξ οὗ ζωῆ μου δοθήσεται· δόξα ἐξ οὗ ἡ ψυχῆ μου
σωθήσεται· δόξα σοὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν· Ἁγία Τριάς ὁ Θεός
ἐλέησον ἡμᾶς· Ὡ Τριάς Παναγία· Πάτερ καὶ Λόγε
Πνεῦμα ἡ μία τῶν ἀπάντων Θεότης τοὺς πλαθέντας
ἐκ χειρὸς σου πιστοὺς ἐκ παντοίας βλάβης λύτρωσε
καὶ αἰωνίου δόξης Σου ἀξίωσον· Ἀμήν!

معارف عمومیہ نفلارت جلیہ سنک ۲ شباط ۳۱۶ و ۲۶ شوال
۳۱۸ تاریخلی و ۱۷۱ نومرولی رختامہ سبله طبع اولنشد